

Lelkes diákmunkás: Kis-Horváth Leventével beszélgettünk

Kis-Horváth Levente 1995-ben született a fővárosban. Jelenleg a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem hallgatója, emellett MÁV-START diákmunkás és trolibuszvezető. Szabadidejében két Barkasát és egy Wartburg típusú személyautóját csinosítja.

Reggel 6 óra 20 perc van. A Déli pályaudvaron ülök, az embereket figyelem. Mindenki álmos, még ébrednek a főváros. Te már a munkádat végzed, készséggel állsz az utazók rendelkezésére. Arcodon széles mosoly, ami ha jól tudom, már-már a védjegyedé vált. Miből táplálkozik ez a lendület?

Legfőképpen abból, hogy azt csinálom, amit szeretek, és azt sem felejttem el soha, hogy az utasokért vagyunk, ezért amikor feljűk fordulok, azt mindig lelkesen teszem.

A MÁV-START-nál végzett munkádon kívül mással is foglalkozol?

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem logisztikai mérnök szakos hallgatója vagyok. Emellett egy évet óraadó tanárként dolgoztam egy budapesti szakközépiskolában. Az egyetemen túl jelenleg trolibuszt vezetek, ezen felül a MÁV-START-nál vagyok utastájékoztató diákmunkás, tavaly nyáron 11.000 kilométert töltöttem tengelyen a Balaton körül.

Pontosan mi a feladatod a MÁV-START-nál diákmunkásként?

A nyári menetrend idején elsősorban a balatoni expressz vonatok fedélzeti, hangos utastájékoztatása az, amiért

felelek, valamint idén új feladatkörünk is lett, az étkezőkocsik promótálása. Az alapmenetrend alatt pedig Kőbánya Kispest vasútállomáson szoktam a jegyértékesítő automatáknál segíteni a közlekedőket. A legtöbbször hátán a hideg szaladgál, amikor erről a helyről beszélek, de én kifejezetten szeretek ott dolgozni. Kiskorom óta járok arra, így nem ódzkodtam az ottani kéretlen személyektől sem. Sok ingázó van már, aki ismer, szeret, gumicukrot vagy csokit hoz nekem. Ez nagyon jó érzés.

[1]

Az embereket szereted. Ez szűrődik át minden mondatodból, gesztusodból. Engem viszont most az érdekelne, hogy honnan származik a közlekedés szeretete?

A mamám trolibuszvezető volt, 2 évesen még a buszvezető ülésére is beültetett. Úgy érzem, akkor "pecsételődött meg" a sorsom. Azóta szeretem a városi tömegközlekedést. A vonatoknál az utastájékoztató az, ami nagyon megfogott, talán ez az, amivel szeretnék a későbbiekben foglalkozni.

„A Balaton vízhőmérséklete 27 Celsius fok, míg a levegő hőmérséklete 25 Celsius fok. Leszálló utasainknak kellemes időtöltést kívánunk, utazásukhoz köszönjük, hogy a vasutat választották.”-hangzottak a mondatok, amíg veled utaztam. Szerinted mi a szerepe néhány ilyen szónak?

A fedélzeti feszültség oldása. A vasúton teljesített szolgálatunknak az a szépsége, hogy sok esetben improvizálni kell. Ahogy említettem, nincs két egyforma szolgálat, így két egyforma utazás sem. Ha éppen meghibásodik egy klíma, vagy valami miatt állni kényszerül a vonat, az utasok feszültté válhatnak, így az élet sokszor úgy hozza, hogy nem feltétlenül tudok a szöveggönyvhöz ragaszkodni. A kötelezően bemondandókon felül egy-egy szóviccel, vagy megmosolyogtató mondattal próbálom oldani a feszültséget.

Csodálattal figyelem a lelkesedéset, a nyitottságodat ennyi mindenre. Szerintem pozitív példa lehetsz a fiataloknak. Mit üzenél nekik?

[2]

Tessék kikapcsolni és irány a való világ, mert pillanatok alatt elmegy mellettük az élet, és a fiatalságuk a nélkül, hogy valódi értékekkel és értékes emberekkel ismerkednének meg.

Forrás:https://www.mavcsoport.hu/Kis-Horvath_Levente

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/kis_horvath_levente_05_mav_2019_0704_fi.jpg?itok=MRxkUJZV [2] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/kis_horvath_levente_04_mav_20190704_fi.jpg?itok=cbJCuwke